

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-258/16

**Finnair Oyj
proti
Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein oikeus)

„Predhodno odločanje – Zračni promet – Montrealska konvencija – Člen 31 – Odgovornost letalskih prevoznikov za oddano prtljago – Zahteve glede oblike in vsebine pisne reklamacije, naslovljene na letalskega prevoznika – Reklamacija, ki je vložena elektronsko in zabeležena v informacijskem sistemu letalskega prevoznika – Reklamacija, ki jo v imenu osebe, ki je upravičena za sprejem, vloži uslužbenec letalskega prevoznika“

Povzetek – Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 12. aprila 2018

1. *Mednarodni sporazumi – Konvencija o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz – Pristojnost Sodišča za razlago njenih določb*

(Montrealska konvencija iz leta 1999)

2. *Promet – Zračni promet – Uredba št. 2027/97 – Konvencija o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz – Odgovornost prevoznikov za oddano prtljago – Zahteve glede pisne oblike in rokov reklamacije, naslovljene na letalskega prevoznika – Obseg*

(Montrealska konvencija z leta 1999, člen 31(2), (3) in (4))

3. *Promet – Zračni promet – Uredba št. 2027/97 – Konvencija o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz – Odgovornost prevoznikov za oddano prtljago – Zahteve glede pisne oblike reklamacije, naslovljene na letalskega prevoznika – Reklamacija, ki je vložena elektronsko in zabeležena v informacijskem sistemu letalskega prevoznika – Dopustnost*

(Montrealska konvencija z leta 1999, člen 31(3))

4. *Promet – Zračni promet – Uredba št. 2027/97 – Konvencija o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz – Odgovornost prevoznikov za oddano prtljago – Zahteve glede pisne oblike reklamacije, naslovljene na letalskega prevoznika – Reklamacija, ki je vložena elektronsko in zabeležena v informacijskem sistemu letalskega prevoznika – Reklamacija, ki jo v navedeni sistem v imenu potnika vloži uslužbenec letalskega prevoznika – Dopustnost – Zahteva – Možnost potnika, da preveri natančnost besedila navedene reklamacije in jo, po potrebi, spremeni ali dopolni oziroma nadomesti pred iztekom določenega roka*

(Montrealska konvencija z leta 1999, člen 31(2) in (3))

5. *Promet – Zračni promet – Uredba št. 2027/97 – Konvencija o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz – Odgovornost prevoznikov za oddano prtljago – Vsebinske zahteve glede reklamacije, naslovljene na letalskega prevoznika – Nujnost seznanitve letalskega prevoznika z nastalo škodo – Neobstoj drugih zahtev*

(Montrealska konvencija z leta 1999, člena 17(2) in 31, od (1) do (4))

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 20 in 21.)

2. Člen 31(4) Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, ki je bila sklenjena 28. maja 1999 v Montrealu in ki je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 2001/539/ES z dne 5. aprila 2001, je treba razlagati tako, da je treba v rokih, predpisanih v odstavku 2 tega člena, reklamacijo podati v pisni obliki v skladu z odstavkom 3 tega člena, sicer je vsakršna tožba zoper prevoznika nedopustna.

Najprej, v zvezi s tem je iz člena 31(2) Montrealske konvencije med drugim razvidno, da mora oseba, upravičena za sprejem, v primeru škode to po njenem odkritju prijaviti letalskemu prevozniku takoj, najpozneje pa v rokih, ki so v tej določbi predpisani za prtljago oziroma tovor. Poleg tega mora biti v skladu s členom 31(3) te konvencije vsaka reklamacija pisna in izročena ali odposlana v rokih, določenih za to reklamacijo.

Določbi odstavkov 2 in 3 člena 31 Montrealske konvencije se dopolnjujeta. Medtem ko se člen 31(2) te konvencije omejuje na določitev rokov, v katerih je treba različne vrste reklamacij nasloviti na letalskega prevoznika, člen 31(3) te konvencije določa, na kakšen način morajo biti te reklamacije naslovljene na prevoznika in v kakšni obliki morajo biti te reklamacije podane, pri čemer ta določitev ne vpliva na obveznost spoštovanja rokov, ki so določeni v tem členu 31(2).

Iz tega izhaja, da je treba odstavka 2 in 3 člena 31 Montrealske konvencije skupaj razlagati tako, da nalagata, da se reklamacija v rokih iz člena 31(2) poda pisno in je naslovljena na letalskega prevoznika. Poleg tega, glede na posebno povezavo med odstavkoma 2 in 3 člena 31 Montrealske konvencije, kot je navedena v točki 26 te sodbe, za reklamacijo ni mogoče šteti, da je bila veljavno naslovljena na letalskega prevoznika v predpisanih rokih v smislu odstavka 4 tega člena, če ni bila izdana v pisni obliki, ki se zahteva z odstavkom 3 tega istega člena.

(Glej točke od 24 do 27, 30 in 31 ter točko 1 izreka.)

3. Reklamacija, kot je ta iz zadeve v glavni stvari, ki je vnesena v informacijski sistem letalskega prevoznika, izpolnjuje zahtevo po pisni obliki iz člena 31(3) Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, ki je bila sklenjena 28. maja 1999 v Montrealu.

Zato se za pridevnik „pisno“ v kontekstu člena 31 te konvencije šteje, da zajema kateri koli nabor grafičnih znakov, ki imajo pomen, ne glede na to, ali je ta napisan na roko, natisnjen na papir ali vnesen v elektronski obliki.

(Glej točke od 35 do 37 in točko 2 izreka.)

4. Člen 31(1) in (2) Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, ki je bila sklenjena 28. maja 1999 v Montrealu, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da se zahteva po pisni obliki šteje za izpolnjeno, če predstavnik letalskega prevoznika z vednostjo potnika reklamacijo zabeleži v pisni obliki bodisi na papir bodisi elektronsko in jo vnese v informacijski sistem tega

prevoznika, če lahko ta potnik preveri točnost besedila reklamacije, kot je bila dana v pisno obliko in vnesena v ta sistem, in jo, po potrebi, spremeni ali dopolni oziroma nadomesti pred iztekom roka iz člena 31(2) te konvencije.

Čeprav je odgovornost za predložitev reklamacije izključno potnikova, iz besedila člena 31 Montrealske konvencije nikakor ne izhaja, da ta ne bi imel možnosti, da je za vložitev svoje reklamacije deležen pomoči drugih oseb. Možnost potnika, da uporabi pomoč drugih oseb, mu tudi omogoča, kot je podano v zadevi v glavni stvar, da koristi pomoč predstavnika letalskega prevoznika, zato da njegovo ustno reklamacijo prepíše v pisno obliko in jo vnese v informacijski sistem tega prevoznika, ki je za to namenjen.

Ni pa mogoče zanikati, da so interesi potnika oziroma letalskega prevoznika, pri katerem je predstavnik zaposlen, različni oziroma nasprotni. Prvi namreč zatrjuje obstoj škode na svoji prtljagi, za katero naj bi drugi prevzel odgovornost. Vendar sta lahko cilj varstva interesov potrošnikov v mednarodnem letalskem prevozu in potreba po zagotovitvi, da predstavnik točno in lojalno zapiše ustno prijavo potnika, v zadostni meri zajamčena, tako da se zagotovi, da lahko zadevni potnik preveri točnost besedila reklamacije, kot jo je predstavnik letalskega prevoznika zabeležil v pisni obliki in vnesel v informacijski sistem, in jo, po potrebi, spremeni ali dopolni oziroma nadomesti pred iztekom roka iz člena 31(2) Montrealske konvencije.

(Glej točke 42 in od 44 do 47 ter točko 3 izreka.)

5. Člen 31 Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, ki je bila sklenjena 28. maja 1999 v Montrealu, je treba razlagati tako, da za reklamacije ne določa drugih vsebinskih zahtev, kot je ta, da se letalskega prevoznika seznani z nastalo škodo.

Iz tega besedila izhaja, da je namen reklamacije, kot je ta iz zadeve v glavni stvari, naslovljene na letalskega prevoznika, da se ga seznani, da oddana prtljaga ni bila dobavljena v dobrem stanju in v skladu s prevozno listino ali zapisom, ohranjenim na drug način, navedenim v odstavku 2 člena 3 te konvencije.

Dalje, glede sobesedila, v katero je umeščen člen 31(1) Montrealske konvencije, je treba poudariti, da je v skladu s prvim delom prvega stavka člena 17(2) te konvencije prevoznik odgovoren za škodo v primeru uničenja ali izgube oddane prtljage ali škode na njej.

Iz tega sledi, da je treba člen 31(1) Montrealske konvencije glede na prvi del prvega stavka člena 17(2) te konvencije razlagati tako, da je namen reklamacije, ki jo je podal zadevni potnik, kot je ta, ki je bila vložena v zadevi v glavni stvari, da se letalskega prevoznika obvesti o obstoju nastale škode. Ker pa se, kot je razvidno iz odgovorov na prvo in drugo vprašanje, člen 31(2), (3) in (4) Montrealske konvencije omejuje na to, da najprej določa roke, v katerih morajo biti različne vrste reklamacij naslovljene na prevoznika, nato kako in v kakšni obliki morajo biti vse te reklamacije naslovljene na prevoznika in, nazadnje, posledice nespoštovanja vseh teh zahtev, ta člen ne določa nobenega vsebinskega pogoja za te reklamacije.

(Glej točke od 50 do 54 in točko 4 izreka.)